

There are no translations available.

Edicions Cal·lígraf ens ofereix la possibilitat, a través de la publicació de Capvespre de foc i de grana, de recuperar la figura literaria-poètica i musical d'Anna Dodas assassinada, juntament amb una amiga, a França.

Anna Dodas va nèixer l'any 1962 a Folgueroles (Osona). Va estudiar filologia catalana a la Universitat de Barcelona i es formà com a guitarrista al Conservatori Superior de Música. Però és coneguda sobretot com a autora dels poemaris *Paisatge d'hivern* (1986), amb el qual guanyà el Premi Amadeu Oller, i *El volcà*

que no es va arribar a publicar tot i que tenia emparaulada la seva publicació a Llibres del Mall. Dissortadament, aquets inicis literaris es van veure truncats quan, l'any 1986 viatjant per França amb una amiga, van ser assassinades i els cossos trobats prop de Marsella. Aquest assassinat, doble, mai va ser resolt. Anna Dodas tenia 23 anys.

Edicions Cal·lígraf, amb edició de **Caterina Riba** i **Ester Pou** i Pròleg de **Julià Guillamon**, ens posa a l'abast Capvespres de foc i de grana obra inèdita amb la qual es recupera la narrativa de l'escriptora osonenca. La seva escriptura és, segons qui ja l'han llegit, "d'una bellesa punyent, amarada de dolor i d'un cert desafiament". Nogesmenys, Guillamon diu en el pròleg "El que enamora d'aquests contes, escrits per una noia que feia molt poc que havia acabat els estudis, és la potencia poètica amb la qual reinterpreta, recrea i reinventa. Sobretot quan la imaginació és més lliure".

Anna Dodas i Noguera: Recuperació literària

Written by MMP. Redacció La Independent
Thursday, 14 February 2019 12:59

Anna Dodas fou aplaudida com a poeta, fins al punt que **Mª Mercè Marçal**, que va formar part del jurat que li va atorgar el premi de poesia Amadeu Oller, va afirmar: "Hi ha poemes que m'agradaria haver escrit jo".

Poemes a la vora del foc

"La mare sempre me'n xavafa una amb la
forquilla i m'hi posava mel i era el meu berenar.
Si no em donava poma, no berenava.
També m'agardava mirar-les, les pomes.
Anava al rebost i n'agafava tres i les posava a
davant meu i me les mirava molta estona.

Anna Dodas i Noguera: Recuperació literària

Written by MMP. Redacció La Independent
Thursday, 14 February 2019 12:59

M'agradaven les vermelles, només. Per a mi,
les pomes són vermelles, i de cap més color.
Les fregava i fregava, estona i estona fins que
eren lluent i llises com un vidre. Llavors era
quan les posava davant del foc i les mirava:
veia les flames en la poma com un mirall
vermell. Agafaven colors exòtics i estranys, i
m'estava així fins a entrada de fosc, i el menjador,
tan buit, s'omplia del soroll del foc,
crec-crec, de les branques trencades, i de
l'olor de foc i pomes.

Les pomes, ben rodones i vermelles i sucoses,
reflectien el món del foc i semblaven un
mirall rodó i gustós, amb una cua per agafar-
lo i mirar les flames des de dalt".

(Poema publicat a cultura/s del diari La Vanguardia dissabte, 9 de febrer del 2019. N° 867)